

*Til § 55*

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen opretholder forbudet mod her i landet at tegne livsforsikring med dødsfaldsdækning og på børn under 8 år. Reglen blev indført i 1922 ved en ændring til den første livsforsikringslov fra 1904, da det var og stadig er den almindelige opfattelse, at en uhindret adgang til at opnå økonomiske fordele ved tredjemands død gennem tegning af livsforsikring, må antages at indebære risiko for kriminell adfærd. Formålet med reglen er at modvirke denne risiko, herunder risikoen for spekulation i mindreårige børns død.

*Stk. 1, nr. 1 og 2*, er eksempler på specifikke danske regler inden for forsikringstilsynslovgivningen, som vil kunne opretholdes over for EU-selskaber, fordi de er begrundet i almene hensyn, jf. livsforsikringsdirektivet og 3. skadesforsikringsdirektiv. Finanstilsynet påpeger således indholdet af bestemmelsen over for selskaber fra lande, der har gennemført 3. generationsdirektiverne, og som ønsker at drive virksomhed her i landet enten i form af en filial eller som tjenesteydelsesvirksomhed. Omvendt gælder bestemmelsen ikke for danske selskaber i udlandet.

Finanstilsynet kan i medfør af bestemmelsens *stk. 2* dispensere fra *stk. 1, nr. 1 og 2*. Dispensationsreglen tager især sigte på forsikringer på børn, da det må antages at være vanskeligt at kunne påvise en situation, hvor det vil være relevant at søge at opnå Finanstilsynets dispensation til at tegne en livsforsikring, som forsikringstageren ikke har kunnet opnå forsikredes personlige samtykke til. For så vidt angår forsikringer på børn vil navnlig generationsskifteproblemer undertiden kunne gøre tegning af en livsforsikring på et barns liv relevant. I de sager, hvor Finanstilsynet har givet dispensation, har det været afgørende, at det kunne dokumenteres, at der var et konkret behov for at afdække en relevant risiko.

*Stk. 3* blev indsat som følge af, at det med vedtagelsen af livsforsikringsdirektivet ikke længere var tilladt at foretage systematisk forudgående kontrol med livsforsikringsselskabers forsikringsbetingelser. Af de almindelige bemærkninger til lovforslag L 63 af 28. oktober 1992 fremgår det, at: »Da der kan vise sig et behov for udarbejdelse af retningslinier vedrørende indholdet af forsikringsbetingelserne (minimumskrav), foreslås det at give Finanstilsynet bemyndigelse til at udstede sådanne retningslinier«.

I de specielle bemærkninger i samme lovforslag til § 237 a i den gældende lov om forsikringsvirksomhed fremgår det, at: »bestemmelsen er en konsekvens af,

at forsikringsbetingelser ikke længere hverken skal godkendes af eller anmeldes til Finanstilsynet. Da forsikringsbetingelserne imidlertid kan indeholde klausuler om indskrænkninger i forsikringsdækningen bestemt eller godkendt af Finanstilsynet eller andre offentlige myndigheder, f.eks. i tilfælde af krig, kan der være behov for udarbejdelse af retningslinier vedrørende indholdet af forsikringsbetingelser (minimumskrav). Der vil derimod ikke blive udstedt retsfor skrifter, der vedrører forhold, som er reguleret af lov om forsikringsaftaler, da denne lov ikke henhører under Industriministeriets ressort.«. Finanstilsynet har endnu ikke benyttet denne bemyndigelse, men bestemmelsen vil blandt andet kunne blive benyttet, hvis det viser sig, at der opstår et behov for f.eks. at præcisere reglerne om bonus.

*Til § 56*

Med forslaget ophæves de gældende bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed §§ 256 og 256 a. I stedet foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om de oplysninger, der skriftligt skal gives af forsikringsselskabet inden en forsikringsaftale indgås og under det løbende kunde forhold. Bestemmelsen er gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Finanstilsynet har i medfør af de gældende regler fastsat nærmere regler om de mere specifikke oplysninger, der ved livsforsikringsaftaler skal meddeles kunden inden og under det løbende kunde forhold. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 609 af 14. juli 1995 om information fra forsikringsselskabet til kunden ved indgåelse af en livsforsikringsaftale.

Der er ikke tiltænkt nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde. Der er ikke med den nye formulering tilsigtet nogen indskrænkning af et livsforsikringsselskabs gældende oplysningsforpligtelser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil Finanstilsynet kunne fastsætte nærmere regler om de yderligere oplysninger et forsikringsselskab skal give i forbindelse med indgåelse af en skadesforsikringsaftale til supplerende af bekendtgørelse nr. 399 af 20. maj 1994 om information til forsikringstageren i tilfælde hvor en skadesforsikringsaftale tilbydes i henhold til reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser.

*Til § 57*

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen giver mulighed for mortifikation af en livsforsikringspolice uden dom. Bestemmelsen